

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 128.424 van 23 februari 2004
in de zaak A. 143.807/IX-3978.**

In zake : Luc VAN GHYSEGHEM,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. LAHOUSSE,
kantoor houdende te MECHELEN,
Leopoldstraat 64

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Luc VAN GHYSEGHEM op
12 november 2003 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het
ministerieel besluit van 22 september 2003 waarbij een einde wordt gemaakt aan zijn
opdracht om het ambt van adjunct-griffier bij het hof van beroep te Antwerpen uit te
oefenen;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde
verzoeker de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert van hetzelfde besluit;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag over het beroep tot nietigverklaring en over de
vordering tot schorsing opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd
W. VAN NOTEN, op grond van artikel 94 van het besluit van de Regent van
23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van
de Raad van State en artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot
bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State;

Gelet op de beschikkingen van 16 januari 2004 houdende bevel tot neerlegging van het verslag en waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 februari 2004;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LAHOUSSE, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat L. BRONDEEL, die loco advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1. Verzoeker is eerstaanwezend opsteller bij de griffie van het hof van beroep te Antwerpen. Bij ministerieel besluit van 14 oktober 1998 wordt hem opdracht gegeven om het ambt van adjunct-griffier bij dit hof te vervullen. Bij ministerieel besluit van 1 maart 2002 wordt die opdracht bevestigd.

2. Op 16 juni 2003 vraagt de hoofdgriffier bij het hof van beroep te Antwerpen in een persoonlijke en vertrouwelijke brief aan de minister van Justitie om de opdracht van verzoeker als adjunct-griffier te beëindigen. De hoofdgriffier motiveert zijn verzoek als volgt :

“Tot mijn spijt heb ik al meermaals moeten vaststellen dat voornoemd personeelslid niet voldoet aan de waardigheid van het ambt, waarvoor hij een delegatie heeft.

Vaak is hij gedemotiveerd en laat hij dit op ongepaste wijze blijken, niettegenstaande dat hij, ondanks het feit dat hij gedurende de delegatieperiode reeds tweemaal deelnam aan het examen van kandidaat-griffier en hierin telkens niet slaagde, zijn delegatie mocht behouden.

Bovendien gedraagt hij zich onbeleefd, hypocriet, manipulerend en beledigend op collegiaal vlak zowel ten aanzien van bepaalde collegae, de griffier-hoofd van

dienst van de burgerlijke griffie als ten aanzien van mezelf. Ook zijn lichaamsverzorging laat te wensen over.

Daar deze houding niet langer te dulden is, ook niet als negatief voorbeeld voor de jonge beambten en opstellers, verzoek ik U bij deze aan voormelde opdracht een einde te willen stellen in het belang van de goede werking van deze griffie”.

3. Bij het thans bestreden ministerieel besluit van 22 september 2003 wordt een einde gemaakt aan de opdracht van verzoeker om het ambt van adjunct-griffier bij het hof van beroep te Antwerpen uit te oefenen. Dat besluit berust op de volgende consideransen :

“Gelet op het verslag van de rechterlijke overheden van 16 juni 2003;

Overwegende dat betrokkene vaak gedemotiveerd is en dit op ongepaste wijze laat blijken;

Overwegende dat betrokkene mede door zijn houding ten aanzien van bepaalde collegae en de griffier-hoofd van dienst een negatief voorbeeld is voor de jonge beambten en opstellers;

Overwegende dat betrokkene niet voldoet aan de waardigheid van het ambt waarvoor hij een delegatie heeft;

Overwegende dat betrokkene geen laureaat is van het examen van kandidaat-griffier;”.

Dit besluit wordt bij vermelding bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 26 september 2003.

Overwegende dat verzoeker als eerste middel onder meer de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert, doordat “(hij) voorafgaandelijk aan de publicatie van de bestreden beslissing nooit in kennis (werd) gesteld van enig mogelijk probleem, noch schriftelijk, noch mondeling” en doordat “de Minister van Justitie zich klaarblijkelijk uitsluitend gesteund (heeft) op een éézijdig niet gecontroleerd persoonlijk en vertrouwelijk schrijven uitgaande van de hoofdgriffier bij het Hof van Beroep te Antwerpen”, terwijl “uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding voortvloeit dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken (over te leggen) die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken”;

Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met betrekking tot de schorsing antwoordt dat iedere in redelijkheid handelende overheid de beslissing zou hebben genomen; dat verzoeker tweemaal niet slaagde voor het examen van kandidaat-griffier, hetgeen een objectief gegeven is en een tekortkoming uitmaakt aan een wettelijke benoemingsvoorwaarde; dat niet kan worden getwijfeld

aan de echtheid van de feiten die tot de “afzetting” van verzoeker hebben geleid, dat het bestuur de mogelijkheid moet hebben om in het belang van de dienst een einde te maken aan een opdracht die voor onbepaalde duur werd gegeven; dat deze maatregel geen tuchtsanctie is en geen tuchtprocedure moet worden gevolgd; dat het recht om voor zijn standpunt op te komen de courante gezagsuitoefening in de dienst niet mag hinderen; dat dit recht overigens niet dezelfde omvang of inhoud heeft als het recht van een tuchtrechtelijk vervolgd personeelslid om door de tuchtoverheid te worden gehoord;

Overwegende dat de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vereist dat het bestuur slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen; dat die plicht dan ook inhoudt dat het bestuur tegen niemand een maatregel kan nemen die zijn rechtstoestand in ongunstige zin wijzigt, die gegrond is op zijn persoonlijk gedrag en die van aard is om zijn belangen ernstig aan te tasten, zonder dat aan de betrokkene de mogelijkheid wordt gegeven om zijn standpunt op nuttige wijze aan het bestuur te doen kennen;

Overwegende dat de bestreden maatregel verzoeker ernstig nadeel toebrengt aangezien hij zijn opdracht als adjunct-griffier verliest; dat zijn reputatie die, blijkens zijn beoordelingsstaten, tot op heden onbesproken was, erdoor in het gedrang kan komen; dat bovendien zowel uit de brief van 16 juni 2003 van de hoofdgriffier aan de minister van Justitie als uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat verwijten over het persoonlijk gedrag van verzoeker aan de basis liggen van de beslissing om aan de opdracht van verzoeker een einde te maken;

Overwegende dat weliswaar het bestuur niet verplicht is de betrokkene te horen onder meer wanneer de feiten, zonder nader onderzoek, voor directe, eenvoudige constatacie door het bestuur vatbaar zijn of wanneer het algemeen belang een snel optreden van het bestuur noodzakelijk maakt en er derhalve geen tijd is om de betrokkene te horen; dat geen van deze uitzonderingen in de onderhavige zaak echter kon worden ingeroepen om de bestreden maatregel te nemen zonder dat aan verzoeker de gelegenheid werd gegeven zijn standpunt kenbaar te maken; dat, in zoverre de verwerende partij stelt dat het feit dat verzoeker tweemaal niet slaagde voor het examen van kandidaat-griffier en hij dus niet aan de benoemingsvoorwaarden voldeed een objectief gegeven uitmaakt, dient te worden opgemerkt dat het slagen voor het examen van kandidaat-griffier geen voorwaarde is om met een opdracht als adjunct-griffier belast te blijven, en dat, bovendien,

blijkens de motivering van het bestreden besluit, veeleer het gedrag van verzoeker en niet zijn mislukking bij het examen van kandidaat-griffier het determinerend motief was om aan zijn opdracht als adjunct-griffier een einde te maken; dat voor zover de verwerende partij meent dat het recht van de betrokkene om voor zijn standpunt op te komen de courante gezagsuitoefening in de dienst niet mag hinderen, echter blijkt dat tussen de brief van 16 juni 2003 van de hoofdgriffier aan de minister van Justitie en de datum waarop de bestreden beslissing werd genomen -22 september 2003- meer dan drie maanden zijn verstreken en er dan ook ruim voldoende tijd was om verzoeker de gelegenheid te geven om zijn standpunt te doen kennen, zonder dat de courante gezagsuitoefening in de dienst in het gedrang zou komen;

Overwegende dat het middel kennelijk gegrond is;

Overwegende dat de vernietiging van de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat de door verzoeker ingediende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing geen voorwerp meer heeft,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het ministerieel besluit van 22 september 2003 waarbij een einde wordt gemaakt aan de opdracht van Luc VAN GHYSEGHEM om het ambt van adjunct-griffier bij het hof van beroep te Antwerpen uit te oefenen.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de Belgische Staat.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
drieëntwintig februari 2000 en vier, door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.